

4.10.3.1.3. Forholdet mellem tvangsakkordreglerne og gældssaneringsreglerne

Konkursrådet anfører, at konkurslovens opbygning og systematik med hensyn til forholdet mellem tvangsakkordreglerne og gældssaneringsreglerne må anses for velbegrunderet. Konkurslovens regler om tvangsakkord bør efter rådets opfattelse som udgangspunkt fortsat alene anvendes på erhvervsvirksomheder, som er i økonomiske vanskeligheder, og som søger en rekonstruktion eller likvidation af virksomheden, hvorimod reglerne om gældssanering bør have deres hovedsigte på skyldnere (fysiske personer), som af den ene eller anden grund har været udsat for et økonomisk sammenbrud og således ikke har nogen igangværende virksomhed, hvori gælden søges saneret.

Den igangværende virksomheds mulighed for rekonstruktion, dvs. fortsættelse af virksomheden med en procentvis nedsættelse af gælden, eller likvidation, dvs. en afvikling af virksomheden, hvor skyldneren frigøres for den uopdagede del af gælden, bør efter Konkursrådets opfattelse således fortsat bero på tilslutning fra kreditorerne gennem akkordinstituttet, mens gældsnedskrivning efter en virksomheds økonomiske sammenbrud bør foretages af skifteretten i forbindelse med en gældssanering, medmindre skyldneren også i denne situation vil kunne opnå en akkord med sine kreditorer.

Rådet finder i den forbindelse, at det er væsentligt, at balancen mellem reglerne om akkord og gældssanering opretholdes, således at et særligt regelsæt for eftergivelse af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld ikke medfører, at incitamentet til og grundlaget for rekonstruktionsbestrebelse i praksis bortfalder.

Det er endvidere rådets opfattelse, at det vil være uheldigt og uhensigtsmæssigt, hvis et nyt regelsæt om gældssanering i forbindelse med konkurs vil tilskynde skyldnere til at gå konkurs i stedet for at bruge reglerne om tvangsakkord med henblik på en rekonstruktion af virksomheden. Disse hensyn bør efter Konkursrådets opfattelse påses i forbindelse med udformningen af nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs.

Konkursrådet har endvidere overvejet, om reglerne om tvangsakkord samt reglerne om beskatning i en konkurssituation henholdsvis i en akkordsituation bør justeres som led i indførelsen af særlige regler om gældssanering for i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, jf. pkt. 4.11 og 4.12 nedenfor. Det fremgår i den forbindelse af betænkningen, at Konkursrådet efter afgivelsen af betænkningen om gældssanering vil fortsætte arbejdet med reglerne om rekonstruktion af in-

solvente virksomheder, som vil omfatte en nærmere gennemgang af konkurslovens regler om betalingsstandsning og tvangsakkord.

Der henvises til betænkningen side 379 f.

4.10.3.1.4. Reglerne anvendelsesområde i og uden for konkurs

Konkursrådet har endvidere overvejet, om et særligt regelsæt om frigørelse fra gæld, som i hovedsagen er erhvervsmæssig, skal gælde både i og uden for konkurs. Reglerne om gældssanering i og uden for konkurs er efter den nuværende retstilstand som udgangspunkt ens, og navnlig hensynet til at undgå ubalance i forholdet mellem reglerne kunne tale for at opretholde dette udgangspunkt.

Konkursrådet finder det helt afgørende, at eventuelle nye regler om gældssanering af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld i forbindelse med konkurs udformes sådan, at reglerne ikke fører til øget uforvarlig erhvervsmæssig gældsætning eller egentligt konkurstrykteri. Det er derfor afgørende, at der ved udformning af et regelsæt, der sikrer erhvervsdrivende en hurtigere adgang til sletning af håbløs gæld efter en konkurs, sker en nøje afvejning af hensynene til skyldneren, kreditorerne og samfundet i øvrigt.

Hvis disse hensyn ikke bliver tilgodeset i tilstrækkeligt omfang, vil der efter Konkursrådets opfattelse være en betydelig risiko for, at reglerne kan give anledning til misbrug. Indrettes et system således, at der eftergives gæld i tilfælde, hvor det ikke på forsvarligt grundlag kan fastslås, om skyldneren har optrådt loyalt over for sine kreditorer, vil der efter rådets opfattelse være risiko for, at der sker en markant svækkelse af kreditorernes og samfundets generelle accept af gældssaneringssystemet. Hertil kommer, at sager om nedskrivning af håbløse gældsforpligtelser opstået som følge af skyldnerens erhvervsdrift som hovedregel vil være mere komplekse end sager, som drejer sig om nedskrivning af gæld, som en lønmodtager har pådraget sig.

Konkursrådet finder det på denne baggrund afgørende, at skyldnerens erhvervsvirksomhed er afviklet forsvarligt og i betryggende form, inden der tages stilling til, om den pågældendes gæld skal saneres. En sådan forsvarlig og betryggende afvikling bør efter Konkursrådets opfattelse principielt enten ske som led i en af skyldneren tilvejebragt likvidationsakkord eller gennem en egentlig konkursbehandling. Hermed vil der ske en nøje gennemgang af skyldnerens virksomhed og forretningsførelse med henblik på at sikre, at der ikke sker gældsfrigørelse i tilfælde, hvor virksom-